



สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการชะลอการได้รับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพศหญิงและเพศชายที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบไตร่ตรองจะเลือกรับรางวัลแบบชะลอการได้รับความพึงพอใจมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหัน
2. ในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรอง เด็กหญิงและเด็กชายจะเลือกรับรางวัลแบบชะลอการได้รับความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือสำหรับจำแนกเด็กที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรอง
 - แบบทดสอบ Mathing Familiar Figures Test (MFFT) ของ Kagan (1971a) ฉบับ Elementary ลักษณะของแบบทดสอบ MFFT นี้ ประกอบไปด้วยแผ่นภาพขนาด 29.5 X 41.5 เซนติเมตร จำนวนทั้งสิ้น 14 แผ่นภาพ เป็นแผ่นภาพสำหรับฝึกหัด 2 แผ่นภาพ และสำหรับทดสอบ 12 แผ่นภาพ ภายในแผ่นภาพแต่ละแผ่นภาพจะประกอบไปด้วย ภาพตัวอย่างอยู่ทางส่วนบนของ

แผ่นภาพและภาพที่เป็นตัวเลือกจำนวน 6 ภาพ อยู่ทางส่วนล่างของแผ่นภาพ โดยจัดเรียงเป็นสองแถวตามแนวนอน คือแถวละ 3 ภาพ

2. นาฬิกาสำหรับจับเวลา
3. รายชื่อของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงซึ่งมีอายุ 7 ปี
4. ห้องว่างสำหรับทำการทดสอบ
5. แบบบันทึกเวลาที่ใช้ในการตอบสนองครั้งแรกและจำนวนครั้งของความผิดพลาดจากการตอบสนอง
6. แบบสำรวจรางวัลที่เป็นขนมจำนวนทั้งสิ้น 20 รายการ
7. ขนมที่ใช้เป็นรางวัลซึ่งได้จากการสำรวจ คือ ขนมข้าวโพดกรอบตราคนเฒ่า
8. แบบบันทึกประเภทของการตัดสินใจเลือกรับรางวัล
9. ภาพงานพาสุนัขไปกินกระดูก
10. ดินสอ 4B

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ฝึกผู้ช่วยวิจัยจำนวน 2 คน ในการช่วยจับเวลา โดยหาค่าสหสัมพันธ์ของการจับเวลาระหว่างผู้ช่วยวิจัยทั้งสองติดต่อกัน 3 ครั้ง
2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ MFFT โดยการหาค่าความเที่ยงด้วยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half method)
3. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 7 ปี จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4. ก่อนการทดสอบผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยกับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีอายุ 7 ปี โดยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับเด็กที่โรงเรียนเป็นเวลา 1 สัปดาห์

5. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรองเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบ MFFT (Kagan, 1971a) ในการบันทึกคะแนนผู้วิจัยจะทำการบันทึกตัวแปร 2 ด้านด้วยกัน คือ

5.1 เวลาที่เด็กใช้ในการตอบสนองครั้งแรกของแต่ละภาพ คือ บันทึกตั้งแต่เวลาที่ผู้วิจัยเปิดภาพให้เด็กดูจนกระทั่งถึงเวลาที่เด็กชี้ไปที่ภาพ โดยบันทึกหน่วยของเวลาเป็นวินาทีจนถึงครึ่งวินาที

5.2 จำนวนครั้งของความผิดพลาดจากการตอบสนองของแต่ละภาพ โดยเด็กจะสามารถมีจำนวนครั้งของความผิดพลาดต่อภาพได้ไม่เกิน 6 ครั้ง หลังจากนั้นผู้วิจัยจะเฉลยข้อเลือกที่ถูกต้องแก่เด็ก และบันทึกว่ามีจำนวนครั้งของความผิดพลาดเท่ากับ 6 ครั้ง

6. ทำการสำรวจรางวัลที่ใช้ในการศึกษาความสามารถในการชะลอการได้รับความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรอง

7. สุ่มตัวอย่างจากเด็กที่ผ่านการทดสอบว่ามีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรองขึ้นมาจำนวน 60 คน ได้เด็กที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันจำนวน 30 คน (ชาย 15 คน หญิง 15 คน) และเด็กที่มีรูปแบบการคิดแบบไตร่ตรองจำนวน 30 คน (ชาย 15 คน หญิง 15 คน)

8. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถในการชะลอการได้รับความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรองเป็นรายบุคคล โดยในช่วงการทดสอบ ผู้ช่วยวิจัยจะช่วยพาเด็กเข้าไปในห้องที่ละคน ผู้วิจัยจัดให้เด็กนั่งด้านหนึ่งของโต๊ะโดยหันหน้าเข้าหาผู้วิจัย การทดสอบเริ่มต้นโดยผู้วิจัยขอให้เด็กช่วยทำงานให้ผู้วิจัย คือลากเส้นประในภาพงานพาสุนัขไปกินกระดูก หลังจากที่เด็กทำงานเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณและชมเชยเด็ก จากนั้นจึงเข้าสู่สถานการณ์ให้เด็กเลือกรับรางวัลระหว่างรางวัลที่มีคุณค่าน้อยแต่ได้รับทันที หรือรอรับรางวัลที่มีคุณค่ามากกว่าภายหลังจากเวลาที่ทดสอบ 7 ชั่วโมง

9. ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกคำตอบลงในแบบบันทึกคำตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ของการตัดสินใจเลือกรับรางวัลแบบชะลอการได้รับ ความพึงพอใจระหว่างนักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรอง และวิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ของการตัดสินใจเลือกรับรางวัลแบบชะลอการได้รับความพึงพอใจระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในกลุ่มเด็กนักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรอง โดยใช้วิธีการทดสอบทางไคสแควร์ (chi-square test) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบไตร่ตรองตัดสินใจเลือกรับรางวัลแบบชะลอการได้รับความพึงพอใจมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงตัดสินใจเลือกรับรางวัลแบบชะลอการได้รับความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาความแตกต่างระหว่างเด็กที่มีรูปแบบการคิดแบบหุนหันและแบบไตร่ตรองเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมตนเองในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น ความสามารถในการต่อต้านสิ่งยั่วยุต่างๆ ซึ่งความสามารถในด้านนี้จะช่วยทำนายพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆในอนาคตได้ (Mischel, 1981a; Mischel & Gilligan, 1964)